

Sygn. akt VU 34/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Marek

Protokolant: Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o emeryturę

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 15 listopada 2011 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 34/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 listopada 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy B. S. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy uznał wnioskodawcy za udowodnione 5 lat, 8 miesięcy i 29 dni pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Ilość udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych wyniosła 27 lat, 3 miesiące i 22 dni.

W odwołaniu od powyższej decyzji B. S. wnosił o uznanie prawa do emerytury z udowodnionym okresem 5 lat, 8 miesięcy i 29 dni pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w liniowym udziale tego okresu 15 lat. Wskazał, by liniowy udział wliczyć do miesięcznej emerytury (zmniejszyć wysokość emerytury w okresie 5-ciu lat, tj. do 30 września 2016r.). Podał, że procentowy udział okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach do 15-tu lat wynosi: 2.064 (ilość dni pracy w warunkach szczególnych) / 5.399 (liczba dni w latach) = 38,23%. Podsumowując wnosił o przyznanej emerytury w okresie od 01.10.2011r. do 30.09.2016r. w wysokości 38,23% jej pełnej wartości z uwagi, iż od 01.01.1990r. pozostaje bez pracy, a od 19.05.1999r. jest zarejestrowany w PUP w J. i dnia dzisiejszego nie otrzymał żadnej oferty pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podtrzymując treść zaskarżonej decyzji wskazał nadto, że rozpatrzył wniosek zgłoszony w odwołaniu i decyzją z dnia 05 stycznia 2012r. odmówił prawa do przedmiotowego świadczenia, ponieważ obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości przyznania świadczenia

z tytułu pracy w warunkach szczególnych na innych warunkach niż określone przepisach art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

B. S. urodził się(...)

We wniosku z dnia 28 października 2011r. B. S. ponownie wniósł o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury, domagając się uznania za prace w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w Zakładach (...) w J.:

- od 01 lipca 1978r. do 17 lipca 1979r. na stanowisku kierownika utrzymania ruchu energetycznego,
- od 20 grudnia 1979r. do 31 stycznia 1980r. na stanowisku zastępcy głównego energetyka,
- od 01 lutego 1980r. do 31 grudnia 1980r. na stanowisku kierownika centrum energetycznego,
- od 01 stycznia 1981r. do 31 sierpnia 1984r. na stanowisku zastępcy głównego energetyka.

W decyzji z dnia 15 listopada 2011r. znak: ENMS/6/019012776 ZUS zaliczył wnioskodawcy wskazane okresy do stażu pracy w warunkach szczególnych, uznając, iż wykazał on łącznie 5 lat, 8 miesięcy i 29 dni takiej pracy. Organ rentowy uznał, iż przedłożona przez wnioskodawcę charakterystyka z dnia 18 października 2011r. potwierdza, że praca na wskazanych stanowiskach była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy i polegała na dozorze stanowisk pracy wymienionych w przepisach branżowych upoważniających do wcześniejszego wieku emerytalnego. Nadto wskazał, że wnioskodawca wykazał 27 lat, 3 miesiące i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

B. S. nie pozostaje w stosunku pracy, który rozwiązał w dniu 31 grudnia 1998r. i nie jest członkiem OFE.

Dowód: dokumenty w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Legnicy, sygn. akt VU 1379/11

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy- w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny

wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Wnioskodawca w treści odwołania będącego przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie nie kwestionował tego, iż nie posiada wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, jednakże wnosił o przyznanie mu emerytury przy uwzględnieniu procentowego udziału okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach do 15-tu lat i domagał się przyznania emerytury w okresie od 01.10.2011r. do 30.09.2016r. w wysokości 38,23% jej pełnej wartości z uwagi, iż od 01.01.1990r. pozostaje bez pracy, a od 19.05.1999r. jest zarejestrowany w PUP w J. i dnia dzisiejszego nie otrzymał żadnej oferty pracy.

Natomiast organ rentowy argumentował, iż ubezpieczony nie posiada wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych, bowiem wykazał jedynie 5 lat, 8 miesięcy i 29 dni takiej pracy. Wskazał nadto, że rozpatrzył wniosek zgłoszony w odwołaniu i decyzją z dnia 05 stycznia 2012r. odmówił prawa do przedmiotowego świadczenia, ponieważ obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości przyznania świadczenia z tytułu pracy w warunkach szczególnych na innych warunkach niż określone przepisach art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Odnosząc się do treści odwołania, wskazać należy, że przepis art. 184 FUS przewiduje jednakowe przesłanki dla ubezpieczonych do nabycia uprawnienia do wcześniejszej emerytury, jeżeli spełnią oni wszystkie warunki w tym przepisie przewidziane. Ustawodawca wprawdzie ustalił dla kobiet inne granice, zarówno wieku, jak i stażu emerytalnego (kobiety przechodzą na wcześniejszą emeryturę pięć lat wcześniej niż mężczyźni, tj. w wieku 55 lat oraz mając staż ubezpieczeniowy o pięć krótszy niż mężczyźni, tj. 20 lat), jednakże zróżnicowanie to ma na celu zapewnienie kobiecie równouprawnienia; nie ma zatem charakteru dyskryminującego. Przepis ten przyznaje bowiem – jednakowo dla wszystkich ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. – prawo do wcześniejszej emerytury po spełnieniu wymienionych w nim warunków, tj. osiągnięciu przepisanego wieku emerytalnego (55 lat dla kobiet, 60 lat dla mężczyzn), wykazaniu wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego (20 lat dla kobiet, 25 lat dla mężczyzn), nieprzystąpieniu do OFE albo złożeniu wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, rozwiązaniu stosunku pracy oraz udowodnieniu co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych (dla kobiet i dla mężczyzn). Zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej, prawo do świadczeń określonych w tej ustawie, powstaje z dniem spełnienia się wszystkich warunków wymaganych do jego nabycia. Wówczas też, na wniosek osoby uprawnionej, organ rentowy wydaje decyzję o przyznaniu prawa. Niespełnienie przez ubezpieczonego ustawowych warunków koniecznych do przyznania świadczenia, powoduje wydanie decyzji odmownej. Wydanie takiej decyzji następuje również wtedy, gdy ubezpieczony nie spełnia chociażby jednego z ustawowych warunków niezbędnych do przyznania świadczenia. W niniejszej sprawie zostało ustalone, że na dzień złożenia wniosku o prawo do emerytury wnioskodawca nie spełniał przesłanek warunkujących powstanie tego prawa. Zasady przyznawania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, ustawodawca uregulował, w sposób jednoznaczny i nie ma od tej reguły odstępstw.

W odniesieniu do argumentacji skarżącego, zwrócić dodatkowo należy uwagę, iż przepis art. 184 ustawy emerytalnej nie uprawnia do przyznania wcześniejszej emerytury proporcjonalnie do stażu pracy w warunkach szczególnych. Nie istnieje zatem możliwość przyznania wnioskodawcy wskazanego świadczenia ustalonego w sposób przedstawiony w odwołaniu, tj. w wysokości 38,23% jej pełnej wartości.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.